

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/54/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617203896
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617203896.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Romana Tichého, v právnom spore žalobcu: Železnice Slovenskej republiky, Bratislava, v skratenej forme „ŽSR“, so sídlom Bratislava, Klemensova 8, IČO: 31 364 501, adresa pre doručovanie: ŽSR - SHM, Bratislava, 1. Mája 34, Žilina, proti žalovaným: 1/ J. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. V. XX, X/ I. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. V. XX, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11C/13/2017-27 zo dňa 29. júna 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 11C/13/2017-27 zo dňa 29. 06. 2017 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť vypratať byt vo vchode č. X v stavbe Ostatný objekt so súpisným číslom XX, na pozemku parcely registra KN-C č. 487 v katastrálnom území R. V., obec R. V., okres V. N., zapísanom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX, a to do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou dňa 18. 04.2017 sa žalobca domáhal vypratania bytu vo vchode č. X v stavbe Ostatný objekt so súpisným číslom XX, na pozemku parcely registra KN-C č. 487 v katastrálnom území R. V., obec R. V., okres V. N., ktorý je zapísaný Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX, v ktorom žalovaní zotrvávajú napriek tomu, že uplynula doba, na ktorú im byt na základe zmluvy o nájme prenajal.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej ako Ostatné objekty so súpisným číslom XX, postavenej na parcele registra KN-C č. 487. Zmluvou o nájme bytu č. 410300838-1-2015-ZNB zo dňa 15. 06. 2015 sa strany dohodli na nájme dvojizbového bytu IV. kategórie č. XXXXXXXXX (NJ 345), ktorý sa nachádza na prízemí stavby súpisné číslo XX, postavenej na pozemku parcely registra KN-C č. 487, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, k. ú. R. V., a to na dobu určitú do 31. 12. 2015. Dodatkom č. 1 zo dňa 03. 12. 2015 k predmetnej zmluve bola predĺžená doba nájmu do 31. 07. 2016. Žalobca opätovnej žiadosti žalovaných o predĺženie nájmu bytu nevyhovel z dôvodu prekročenia počtu osôb žijúcich v byte a žalovaní požiadali o vypratanie bytu dňa 01. 08. 2016 o 10:00 hod.

Citujúc ust. § 126 ods. 1, § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd žalobe vyhovel. Konštatoval, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaní doposiaľ bývajú v predmetnom byte, a to aj napriek tomu, že dňa 01. 08. 2016 došlo k zániku nájmu. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že medzi stranami bola uzatvorená nájmovná zmluva, ktorá žalovaní oprávňovala na užívanie bytu vo vlastníctve žalobcu. Nakoľko však došlo k uplynutiu dohodnutého času nájmu bytu, odpadol právny dôvod, na základe

ktorého mohli žalovaní užívať byt. Vzhľadom k tomu, že nájom bol uzatvorený na určitý čas, podľa § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalovaným zároveň nevzniklo právo na bytovú náhradu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1/, 2/ odvolanie, ktorým sa (po odstránení väd odvolania na základe výzvy súdu) domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

V odôvodnení namietali, že súd prvej inštancie sa nezaoberal dôvodom prečo sa zo zmluvy uzatvorenej na dobu neurčitú zrazu stala zmluva na dobu určitú. K podpisu zmluvy na dobu určitú boli dotlačení okolnosťami, bola podpísaná v tiesni a jej konkrétny obsah im nebol vysvetlený. Nebol na to dôvod a výsledok je ten, ktorý prenajímateľ sledoval, a to vystaňovať ich s maloletými deťmi bez bytovej náhrady. Žiadali, aby súd tieto skutočnosti preskúmal a určil, že prenajímateľ je povinný zabezpečiť im bytovú náhradu.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalovaní nemali pred uzatvorením zmluvy, ktorá bola prílohou žaloby, nájom bytu na čas neurčitý. Prvýkrát mali uzavretú zmluvu o nájme bytu zo dňa 13. 01. 2014 na dobu určitú do 30. 06. 2014 a táto zmluva sa následne predlžovala vždy na dobu určitú. Nájom na dobu neurčitú mala naposledy matka žalovanej, N. I., ktorej však bol nájom bytu vypovedaný pre neplatenie, čím nájom bytu zanikol 01. 11. 2012. Následne bol proti nej podaný návrh na vypratanie bytu, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/43/2013. Z dôvodu zániku nájmu bytu na dobu neurčitú a z dôvodu, že už neponúkal ani iným nájomcom a záujemcom o nájom bytu nájom bytu na dobu neurčitú, bol so žalovanými uzavretý nájom bytu na dobu určitú, s čím pri podpise súhlasili. Na základe uvedeného odmieta tvrdenie žalovaných, že podpisovali nájomnú zmluvu v tiesni, resp. že boli k podpisu dotlačení.

4. Žalovaní na vyjadrenie žalobcu už písomne nereagovali.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu zodpovedajúcom vykonanému dokazovaniu, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

7. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len podstatnými námietkami žalovaných uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvoinštančného súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaných následne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

8. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo dokazovaním nesporne preukázané, a nenamietali to ani žalovaní, že nájomný vzťah k predmetnému bytu, ktorý vznikol na základe zmluvy o nájme bytu zo dňa 15. 06. 2015 na dobu určitú do 31. 12. 2015, ktorý bol dodatkom č. 1 zo dňa 03. 12. 2015 predĺžený do 31. 07. 2016, skončil uplynutím tejto doby. Uzatvorenie novej nájomnej zmluvy žalovaní v priebehu prvoinštančného ani odvolacieho konania netvrdili. Pokiaľ žalovaní v odvolaní namietali, že súd sa nezaoberal dôvodom prečo sa zo zmluvy na čas neurčitý stala zrazu zmluva na dobu určitú, v priebehu prvoinštančného ani odvolacieho konania nepreukázali uzavretie inej nájomnej zmluvy so žalobcom (a už vôbec nie zmluvy na čas neurčitý), než zmluvy, ktorú žalobca pripojil k žalobe a z ktorej súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal. Vychádzajúc z uvedených skutočností, s poukazom na ust. § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka aplikované súdom prvej inštancie, potom tento nájom bytu

dohodnutý na určitý čas zanikol uplynutím tohto času, teda ku dňu 31. 07. 2016. Nakoľko žalovaní 1/, 2/ užívajú predmetný byt aj po uplynutí dohodnutej doby nájmu, užívajú ho bez právneho dôvodu. Vlastník predmetného bytu mal preto právo domáhať sa ukončenia neoprávnených zásahov žalovaných do jeho vlastníckeho práva k predmetnému bytu v zmysle § 126 Občianskeho zákonníka, a teda domáhať sa vypratania bytu. Súd prvej inštancie preto správne žalovaným uložil povinnosť predmetný byt vypratať.

9. Pokiaľ sa žalovaní v odvolaní domáhali uloženia povinnosti žalobcovi zabezpečiť im bytovú náhradu, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka správne uzavrel, že žalovaným právo na bytovú náhradu nevzniklo (bod 11. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

10. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov, odvolací súd, vyhodnotiac odvolacie námietky žalovaných ako nedôvodné, rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p., pri aplikácii § 257 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, ktorému tak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd však dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky pre aplikáciu ust. § 257 C. s. p., v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa súd vyhodnotil celkové pomery žalovaných, ktorých jediný príjem domácnosti je opatrovateľský príspevok, ktorý poberá žalovaná 1/ vo výške 249,35 eur, žalovaný 2/ je nezamestnaný, pričom súd vychádzal aj z rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 11C/13/2017-70 zo dňa 29. 01. 2018, ktorým bolo žalovaným 1/, 2/ priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Odvolací súd v tejto súvislosti zároveň zohľadnil, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol právne zastúpený, v odvolacom konaní vznikli náklady len v súvislosti s jeho písomným vyjadrením k odvolaniu žalovaných. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd úspešnému žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)